

Ministerstvo obrany ČR

Praha, dne 2. 7. 2017

Diskusní příspěvek k věcnému návrhu zákona, zpracovaný ve smyslu požadavku MO

TŘETÍ DISKUZNÍ TÉMA

I. Úvod

Třetí a následná témata mají mnoho společného a je proto velmi obtížné příspěvky rozdělovat na samostatné celky, to proto, že spolu mnohdy souvisí, mnohdy se navzájem prolínají. S ohledem na tuto skutečnost jsme se nevyhnuli odkazům na předchozí či následné diskusní příspěvky.

II. Témata k diskuzi

Domníváte se, že by dotčené fyzické osoby měly mít nárok na odměnu za účast na společném výcviku?

V obecné rovině si dovoluujeme uvést, že bude záležet na rozsahu a způsobu požadovaného společného výcviku, tj. celkové náročnosti a nákladovosti pro účastníka takového výcviku, bude-li na tom MO trvat. Krátkodobá akce nemusí být vázána na odměnu, dlouhodobější a časově náročnější výcvik bude vyžadovat nastavení způsobu odměňování a nahrazení mzdy.

Z třetího a následných témat, zveřejněných MO, plyne snaha o „sloučení“ aktivních záloh se členy „branných spolků“, což považujeme za nešťastné řešení. Chápeme, že cílem MO a Armády ČR v rámci strategických plánů, je rozšířit počty aktivních záloh na schválené, nicméně pravděpodobně nedosažitelné počty příslušníků aktivních záloh. Pokus o sloučení ale správný není a v důsledku připraví o své členy spolky bez toho, aby došlo ke zvýšení počtu příslušníků aktivních záloh, protože kdo chtěl být mezi aktivní zálohy přijat, přijat byl, ostatní se aktivními zálohami stát nechtěli, a proto jimi nejsou.

Systém „nucení“ tedy může krátkodobě vést k úspěchu, z dlouhodobého pohledu však bude mít negativní dopad.

Také se domníváme, že by měl existovat zjevný rozdíl mezi aktivními zálohami, vyznačujícími se právě různými cvičeními, a brannými spolky, jejichž členové by tímto způsobem využívání být neměli bez toho, že by se sami přihlásili k účasti na konkrétním společném výcviku. (K rozsahu požadavků a povinností pak více v rámci Pátého diskusního tématu.)

U střelců se předpokládá, že pokud se zúčastní společného výcviku a ověření svých dovedností podle stanovených kritérií, mohlo by jim Ministerstvo obrany udělit povolení k držení a užívání zbraní a střeliva kategorie A ve smyslu čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní.

V úvodu připojíme poznámku, a to že by neměla být podceňena problematika toho, že předmětné ustanovení vyžaduje výjimečnost, to pro každý jednotlivý případ, tedy nebude možné paušalizovat ve vztahu ke skupině střelecké veřejnosti.

V celkovém pojetí zbraní a střeliva kat. A dle zmíněné směrnice pak tolik, že nově nastavovaná omezení, v podobě Směrnice EU č. 2017/853, zabrání našim střelcům dosahovat vysoké sportovní úrovně, to v celosvětovém měřítku, které běžně dosahují. Příčinou jsou požadavky na omezení kapacit zásobníků jak pro zbraně krátké, tak pro zbraně dlouhé. Nutno podotknout, že se jedná o omezení zcela nesmyslné, a autora k vytvoření změn směrnice mohla vést pouze neznalost či hloupost.

Z nezbytnosti použití zásobníků s větší kapacitou pak vyplyne zájem našich členů o účast v projektu „branných spolků“, což je možné považovat za motivační aspekt. Pravidla IPSC, jimiž se ASDS ČR řídí, totiž připouští omezení počtu nábojů v zásobnících pouze tam, kde to má smysl, nikoliv jen proto, že má někdo pocit, že tím někoho brání a poskytuje tak obyvatelstvu falešný pocit ochrany.

Jak bylo dříve uvedeno, naši členové se do projektu bezesporu zapojí právě v případě, že MO bude udělovat povolení k držení a užívání zbraní a střeliva kat. A (v rozsahu zák. č. 119/2002 Sb. v pozd. znění, dále jen zákon o zbraních, tj. bez zohlednění Směrnice EU č. 2017/853), bez tohoto nemá pro naše sportovní střelce smysl se do projektu zapojovat, a proto právě toto kritérium považujeme za zásadní.

V rámci Pátého diskusního tématu zmiňujeme možnou strukturu obrany státu, kdy s touto by měla být spojována práva a povinnosti členů té které úrovně. Právě jednotlivé úrovně obrany státu by měly odrážet míru zapojení se do obrany státu, a tím i rozsah nároků a míry podpory příslušné úrovně.

Měl by tedy být zřejmý rozdíl mezi aktivními zálohami a brannými spolky např. v tom, že člen aktivních záloh obdrží od Armády ČR do správy vybavení, potřebné v rámci jeho zařazení, zatímco člen branného spolku bude mít možnost si vybavení pořídit v rámci výjimky, udělené mu MO, na svůj náklad. Tedy zjednodušeně, pro aktivní zálohy by mohlo platit, že obdrží pušku, o níž budou pečovat, a budou ji mít dlouhodobě svěřenu (model Švýcarska), zatímco členům branných spolků bude umožněno si pušku koupit, to v rozsahu a způsobem dle zákona o zbraních, nepoškozeného Směrnicí EU č. 2017/853.

Požadavek společného výcviku, jako jedno ze dvou kritérií, nepovažujeme za správný, to z důvodů, jinde uvedených.

Požadavek na ověřování dovedností považujeme za oprávněný, to za účelem ověření úrovně dovedností, a stanovení minimálních standardů, to však v přiměřené výši a způsobem, který objektivně posoudí skutečný stav dovedností ve vztahu k běžnému příslušníkovi Armády ČR. Za tímto účelem však není nutné organizovat speciální akce/cvičení, jejichž předmětem bude ověřování dovedností, postačující bude, aby se příslušník Armády ČR zúčastnil závodu či soutěže toho kterého spolku a jeho/jejich umístění může být kritériem pro stanovování minimálních požadavků na oborovou dovednost sportovních střelců. Výhodou této varianty pak bude to, že bude ekonomicky a organizačně málo zatěžující.

Nutno podotknout, že ověřování dovedností je nyní prováděno v rámci a dle zákona o zbraních. K tomuto se podrobněji vyjadřujeme v rámci Čtvrtého diskusního tématu. (viz. ověřování schopností držitelů zbraní)

Obecně tedy zastáváme názor, že by mělo mít příslušné ministerstvo možnost/povinnost udělovat povolení k nabytí, držení a užívání zbraní v rozsahu zákona o zbraních, který je účinný k dnešnímu dni, právě členům branných spolků. Současně s tím se domníváme, že toto by mělo být v dikci MO, nikoliv MV.

Jaké další formy motivace, popřípadě odměny byste považovali pro tyto účely za vhodné?

Již v minulém příspěvku bylo zmiňováno, že mezi motivační bychom řadili možnost využití potenciálu majetku Armády ČR, tedy např. možnost využívání či provozování střelnic ve vlastnictví MO a Armády ČR.

Témata, zveřejněná MO, se velmi prolínají, a proto se mnohdy vracíme k již zmíněnému, na které odkazujeme. Jedním z témat jsou i společná cvičení, která ve střelbě nepovažujeme za rozumná, v jiných oblastech by však právě společná cvičení mohla být pro naše jednotlivé členy zajímavá, tedy i motivační.

V prvním příspěvku jsme zmiňovali, že jsme zavedli kurzy první pomoci, což se setkalo mezi našimi členy s úspěchem i přesto, že toto nesouvisí, i když se může dotýkat, se sportovní střelbou.

Jelikož jsou naši mnozí členové bývalí sportovci, kteří se zaobírali různými bojovými sporty, atraktivitu by měla společná cvičení obdobného charakteru. Někteří naši členové se věnují leteckému modelářství, tudíž by pro ně mohla být atraktivní možnost účasti na společném cvičení s tímto tématem. Nalezli bychom proto mnohé

varianty společných cvičení se specifickým zaměřením, které by naši členové, existovala-li by nabídka a možnost, rádi využili ať pro posouzení úrovně své vůči dalším, tak za účelem výměny zkušeností.

Vždy by se ale mělo jednat o individuální poptávku jednotlivce, kdy existovala-li by nabídka např. v podobě kalendáře společných cvičení, organizovaných pod záštitou Armády ČR, určitě by se našli mnozí, kteří by ji využili, to včetně široké veřejnosti, a bezesporu by takovéto akce byly motivační pro zapojení se do obrany státu na některé z úrovní. Atraktivitu by pak jistě zvýšil systém bonusů, tedy chceš-li se účastnit dané akce a jsi-li členem některého branného spolku, bude za Tebe uhrazena část nákladů (anebo obdobný motivační způsob), jsi-li pravidelným účastníkem, získáš vyjmenované výhody pro další akce.

K odměňování jsme nenalezli společné stanovisko, to s ohledem na strukturu našich členů. Někteří zastávají názor, že není důvod k odměňování, další jsou pak přesvědčeni o tom, že by odměňování měli být.

K dalším možnostem motivace pak řadíme možnost pořizování zbraní za zvýhodněných podmínek. Je skutečností, že MO má možnost sjednat s výrobcí zbraní a nábojů takové cenové podmínky, které jsou pro střelce nedosažitelné. Tímto způsobem by vznikla možnost vyzbrojit členy branných spolků bez toho, aby byl zatížen rozpočet MO, to ke spokojenosti střelců, kteří by se s těmito zbraněmi naučili bezvadně manipulovat a používat je. Mělo by se jednat samozřejmě o zbraně, zahrnuté do výzbroje Armády ČR.

Jakým způsobem by měly být nastaveny podmínky uvolňování uvedených osob na společný výcvik ze zaměstnání (studia, podnikání), a to vzhledem k ochraně zájmů zaměstnavatelů (služebních orgánů apod.); návrh věcného záměru zákona neuvažuje o variantě, že by pro tyto případy bylo nutné využívat dovolené na zotavenou, stejně jako že by zaměstnavatelé měli uvolňovat tyto osoby ke své tíži.

Ze zadání plyne, že se předpokládá realizace společného výcviku o víkendech, protože nebude-li využívána dovolená a současně nepředpokládá-li se, že by zaměstnavatelé měli tyto osoby uvolňovat ke své tíži, je jedinou takovou dobou právě víkend, protože náhrada mzdy, vyplacená zaměstnavateli za nepřítomného zaměstnance nezhojí způsobenou újmu, zapříčiněnou nepřítomností zaměstnance.

I kdyby byl tento výklad chybný, nepovažujeme, v souladu s dříve uvedeným, za vhodné zavádění povinných, společných výcviků v díky Armády ČR jinak, než dobrovolným přijetím účasti jednotlivými osobami na konkrétním společném cvičení, to ve formě motivační, či bonusové v rozsahu, výše popsáném a v rámci struktury, zmiňované v Pátém diskusním tématu.

Mnozí naši členové spolupracují s Armádou ČR a poskytují jim součinnost bez toho, aby jim byla tato povinnost ukládána a na bázi dobrovolnosti by měl být systém nastaven i nadále. Pak bude na každém jednotlivci, zda přijme nabízené podmínky, anebo možnosti nevyužije. Takovéto podmínky pak mohou upravovat případné odměny, nesouvisející s pracovním poměrem, bude však potlačena problematika uvolňování ze zaměstnání či problematika ochrany zájmů zaměstnavatele. Otázkou pak je atraktivita společných cvičení, která by měla být tím hlavním, co přiměje občany k zapojení se do společného výcviku.

Nemyslíme si však, že by pro naše členy bylo jakkoliv atraktivní společné cvičení ve střelbě, nebude-li mít Armáda ČR současně přístup k moderním trendům střelby, schopnost se rychle těmto přizpůsobovat a zavádět je, což nemá stejně tak, jako ostatní bezpečnostní složky ve kterémkoliv státě. To však nevyklučuje zájem o účast na cvičeních, která by se zaobírala jiným odvětvím, které by mohlo naše členy zajímat. (viz. motivace a bonusy)

Již k předchozím tématům jsme navrhovali, aby byla Armáda ČR tím, kdo se zapojí, podporou svých příslušníků a jejich následnou účastí na akcích, pořádaných jednotlivými spolky, do činnosti spolků a tím aby docházelo k výměně zkušeností, znalostí a dovedností a taktéž by byla splněna podmínka, že by nedocházelo k čerpání dovolené a současně by odpadl problém se zatěžováním zaměstnavatelů.

Tímto však nezpochybňujeme skutečnost, že mnozí (např. přispěvatelé na FB) mají zájem na výcviku, za zásadní však považují možnost uvolňování ze zaměstnání. Domníváme se však, že má-li být uvolňování ze zaměstnání jednou z privilegií, souvisejících s přípravou k obraně státu, mělo by se toto vztahovat na členy

Aktivních záloh, nikoliv na **dobrovolnou** činnost **dobrovolných**, i když branných, spolků, protože v rámci dobrovolnosti pro něco takového není místo. Také nebudeme souhlasit s tím, že by neměla být čerpána, pro činnost spolku, dovolená, protože se jedná o volnočasovou, tedy dobrovolnou aktivitu.

III. Závěr

Obecně se domníváme, že zaměření se na odměňování členů spolků a různá zvýhodnění, na která by vznikl nárok, v důsledku podílení se na činnosti branného spolku, je cestou nesprávnou.

V případě zájmu nás neváhejte kontaktovat prostřednictvím shora uvedených údajů, jsme připraveni poskytnout potřebnou součinnost či objasnění uváděného.

S pozdravem

Bc. Roman Šedý, v.r.
prezident ASDS ČR